

[Christophersen.]

ikke; den er efter vores opfattelse dømt til at mislykkes.

Jeg skal ikke på denne baggrund, men fordi det er i overensstemmelse med almindelig god tradition, anbefale, at forslaget til tillægsbevillingslov vedtages.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Fremskridtspartiet finder, at det forslag til tillægsbevillingslov, vi her står over for, er udtryk for en efter vores mening helt uantagelig ødselhed med tvangsudskrevne skatteydermidler. Vi stemmer imod dette forslag, og vi ønsker hermed klart at tilkendegive vores afstandtagen til den i finansåret 1974-75 førte udgiftspolitik.

Hvis vi vender os til den økonomiske politik, som den nuværende regering tilsyneladende ønsker at gennemføre, sådan som den giver sig udtryk i den finansplan, der blev offentliggjort for nylig, og sådan som den manifesterer sig i det enorme antal af aktstykker til finansudvalget samt udgiftkrævende lovforslag, så må vi konstatere, at denne regering er endog meget, meget værre end den forrige. Den har gjort det kunststykke at bruge næsten hele lovreserven, næsten hele tillægsbevillingsreserven samt den særlige lovreserve til såkaldte beskæftigelsesfjendtlige forslag. Alt dette har den klaret på kun 3 måneder, endskønt disse reserver skulle holde i et helt år.

Denne regering er i sandhed dygtig, den er nærmest verdensmester i at bruge penge til mere eller mindre tåbelige formål. Den har i de ca. 4 måneder, den har eksisteret, ført en udgiftspolitik, der indebærer, at man nu står i den meget ulykkelige situation, at vi nu i stedet for at diskutere skattenedsættelser taler om skatteforhøjelser eller, som det hedder i 1975, budgetændringer.

Lad mig sige det helt tydeligt: dette er ikke fremskridtspartiets vej, tværtimod. Kun ved en meget kraftig nedsættelse af det samlede skattetryk har vi i dette land mulighed for at bevare og udbygge den danske befolknings levestandard, ja på lidt længere sigt vil det sandsynligvis være et spørgsmål om den så højt besungne socialdemokratiske velfærdsstats overlevelsesmulighed. I det hele taget synes jeg, at det er beskæmmende, at det socialdemokrati, der i Staunings-

og H. C. Hansens tid kæmpede for de svage, nu hver eneste dag ødsler væk af den jævne mands penge og dermed undergraver og fratager ham den standard, som tidligere generationer af socialdemokrater har givet ham.

Regeringen kalder sig et arbejderparti. Jeg skal gerne garantere regeringen al mulig støtte, når det drejer sig om at hjælpe den danske arbejder, når det drejer sig om at sikre hans beskæftigelse og forbedre hans levestandard. Men jeg vil ikke være med til at stjæle hans penge og ødsle dem væk til amtsgårde, Solvogne, Nordvietnam, kvindekongresser, Tokioambassader til 31 mill. kr. og alle disse tusindvis af arbejder- og beskæftigelsesfjendtlige forslag som denne regering og dette såkaldte arbejderparti tilsyneladende er så begejstrede for.

Jeg vil vove den påstand, at tager man de ca. 40 mia. kr. der kommer ind i indirekte skatter og ejendomsskatter, og siger, at disse penge dækker det, der for den danske arbejder må siges at være virkelig nødvendigt og fornuftigt, ja, så betyder det, at arbejderen vel nok kun får for et eller andet sted mellem 0 og 20 kr. for hver 100 kr., han yderligere betaler i indkomstskat.

Så vidt jeg kan se, må dette i sandhed siges at være en meget dårlig forretning for den danske arbejder. Ja, vel så dårlig, at det må siges at høre ind under det, som socialdemokratiet kalder „i strid med almindelig redelig forretningsskik.“ Eller måske ligger der her en sag for Hervert Grells afdeling for særlig farlig økonomisk kriminalitet.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at det var socialdemokratiets politik at bekæmpe fremskridtspartiet. Jeg kan sige til hr. Kjeld Olesen, at det er fremskridtspartiets politik at bekæmpe denne grove udbytning af den danske arbejder.

Jeg vil også gerne sige nogle borgerlige ord til det såkaldt borgerlige flertal, der er her i folketinget.

Jeg synes, det er forkasteligt, at de såkaldte borgerlige partier lader sig besnakke til at føre socialdemokratisk politik. Jeg synes, det er ufatteligt, at disse partier, der alle sammen i hvert fald siger, at de går ind for skattelettelser, åbenbart ikke forstår, at når man siger ja til udgifterne, så siger man også ja til skatteforhøjelserne. Og man har jo i hvert fald gennem de sidste 3 måneder